

Effortning for at have ligget længere inde end 3 Maanedes med Underholdningspenge vilde tiltage. Det er muligt, at dette er Siemedet, men saa kan man virkelig gjerne give efter. Naar Administrationen siger, at den ikke kan udføre det i kortere Tid end 20 Dage, om man end selv troer, at det kunde udføres i 15 Dage, bør man indrømme det lille Tillæg; hvad man vil opnaae ved ikke at vedtage Enbringforslaget, er, at man vil faae at see, at det ingenfinde kan see i de 15 Dage. (Pause.) Jeg beklager, at jeg ikke er vel disponeret og heller ikke ved Stemme, og jeg skal derfor ogsaa søge at fatte mig saa kort som muligt. — Vi komme nu til § 34. I Lovudkastet hedder det, at en befaren Mand kan forlange sig fritagen for at blive medtagen under den ordentlige Indkaldelse, som stæer i Begyndelsen af Aaret, naar han inden Aarets sidste Dag siger, at han ikke ønsker det. En Deel af Udvalget har nu foreslaaet, at han skulde have denne Ret til enhver Tid, ovenikjøbet paa den Maade, at han kunde forlange Udsættelsen beregnet fra en vis Dag. Det har man sat sig imod af den Grund, at vel skal man ikke være Formynder for Nogen eller tage sig af Nogens Sag, naar denne selv kan tage sig af den, men det er ikke rimeligt, at Staten stiller en Fælde op, hvori den ligesom vil fange de unge Mennesker, der ere befarne; det vil jo nemlig let sees, at naar en Mand, lige før han bliver indkaldt, kan sige, at han vil være fri for Indkaldelse, enten fordi han faaer en god Hyre hos en Skipper, eller fordi han nu netop ikke har Ryst til at gaae i Tjenesten og tænker: Den Tid, den Sorg, eller Gud veed af hvilke andre Grunde, da er dette meget urigtigt; thi det er det største Held for Manden, at han saa snart som muligt kan faae gjort sine Togter; høist 2 Togter, thi mere faaer den befarne Værnepligtige for Fremtiden ikke. Naar man derimod indretter det saaledes, at en Mand, naar han s. Ex. bliver indkaldt til 1ste Marts, kan sige kort iforveien: Jeg ønsker Udsættelse paa 1 Aar fra 1ste August, saa er han fri til August næste Aar, han er ikke alene fri for at blive indkaldt i dette Foraar, men ogsaa i Efteraaret og det næste Foraar. Det er virkelig ikke hensigtsmæssigt at indrette det paa denne

Maade, thi hvad opnaaes der derved? Der opnaaes derved, at naar en Mand, uden at have Brug derfor, tager Udsættelse, han da, naar han engang skal til at tage Styrmandsexamen, har forspildt sin Ret og ikke længer kan faae Udsættelse. Nu er jeg fuldstændig overbevist om, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vil sige: Vi skulle ikke være Formyndere for disse Folk, jeg veed aldeles bestemt, at han vil sige det, men jeg siger: Vi skulle heller ikke forlede unge Mennesker, som ifølge deres Natur og Bestilling ere letfindige, til at gjøre et Skridt, som de senere høiligen ville fortryde, og dersom det er en Mands Alvor — det haaber jeg, at det ærede Medlem dog vil indrømme mig —, at han vil have Udsættelse i Aarets Løb s. Ex. for at tage Styrmandsexamen, vil han i 99 af 100 Tilfælde allerede være betænkt derpaa Nyaarsaften, og behøver ikke absolut at vente til 1ste Februar for at tage sin Beslutning. Dertil kommer, at dersom han faaer den Idee paa et senere Stadium, er der heller ikke det mindste iveien derfor, da han kan faae Tilladelse dertil af Ministeriet; han kan kun ikke faae den saaledes, at han lige til det sidste Dieblif for Indkaldelsen kan sige: Jeg vil ikke ind, hvilket ogsaa vilde have Indflydelse paa, hvormange man maa indkalde; thi man veed jo ikke, hvormange der kan faae den Idee ikke at ville med i det Aar, hvor de skulle ind. — Med Hensyn til de Befarnes Numerbygning er her kun foreslaaet en Bestemmelse, der siger, at den, der ved Dom er funden skyldig i en i offentlig Mening vanærende Handling, ikke kan tilbytte sig et høiere Numer; af de Befarne indkaldes nemlig de høiere Numere først, thi jo senere en Mand faaer Søfartsbog, desto høiere er Vogens Numer. De Herrer ville see, at den foreslaaede Bestemmelse er i fuld Overeensstemmelse med, hvad der er foreslaaet for Rægsbrullemantstabet, og Forslaget er ogsaa stillet af hele Udvalget. — Forslaget til § 36 er ikke stort Andet end en Omredaction, dog er der sat en noget høiere Bøde for dem, der blive borte fra en overordentlig Indkaldelse af Befarne, end for dem, der udeblive fra den almindelige Indkaldelse. Med Hensyn til § 37, hvori der staaer, at den Befarne, som ikke